

[Elisabeth Bruun Olesen]

studehandler og slagsmål omkring finansloven?

Og til det sidste, fru Aase Olesen var inde på, om, at det her blot var teknik, og at fastlæggelsen af niveauet skulle ske i de enkelte love, vil jeg sige, at fru Aase Olesen glemte de første ord i den sætning. Der står: »i det omfang der er behov«. Hvem skal vurdere, i hvilket omfang der er behov? Det skal den til enhver tid siddende regering vel. Det vil sige, at den til enhver tid vil kunne beslutte, om der er behov eller ej, og hvis man politisk ikke mener det, så vil man ikke gøre noget.

Og lige til sidst: omkring arbejdsløshedsforsikringen siger man godt nok, at man vil regulere den ved lov, men man laver alligevel i dette lovforslag et helt afsnit, der siger noget helt andet.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Fru Aase Olesen mente, at hvis der her skulle vise sig at være tale om rent tekniske ændringer, så kunne man måske acceptere, at de enkelte ministerier ikke havde noget med det at gøre. Men jeg mener alligevel, at der er en forskel på det her – uanset om det er teknisk eller ej – og tidligere ændringer i reguleringerne, fordi vi altid tidligere, i hvert fald i de udvalg, jeg har haft med at gøre, har fået forslaget fra den enkelte minister som en ændring af en bestemt lov. Vi har behandlet det her i folketingsalen og i de udvalg, som har med den minister at gøre, og vi har stillet spørgsmål i fagudvalgene om det. Jeg ser en fare for, at det hele forsvinder hen i finansudvalget på denne her måde, og det er det, jeg ikke vil acceptere. Jeg mener, de enkelte udvalg må inddrages.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Man kan tydeligt se, at finansministeren med dette lovforslag er inspireret af østeuropæisk planøkonomi. Jeg synes, det er noget kludder. I afsnittet om kontanthjælp nævnes f.eks. de beløb, der er nævnt i § 37, stk. 2, 1. pkt., og de fremgår af bistandsloven. Men hvad med de beløb, der er nævnt i 2. pkt. i det kontanthjælpsforslag, vi formodentlig vedtager inden jul? Hvordan bliver de regu-

leret efter det forslag, finansministeren nu har fremsat?

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Til fru Elisabeth Bruun Olesen kan jeg sige, at vi må henholde os til det, der står i bemærkningerne om, at der i det følgende finansår vil ske en justering, der svarer til den ændrede prisudvikling. Der er ikke nogen form for vurdering dér; vurderingen sker, fra man kommer med et budgetforslag, og så til udarbejdelsen af finansloven. Det er jo nogle vurderinger, som normalt ikke ligger i Folketinget. Folketinget får forelagt et finanslovsforslag, og hvis Folketingets flertal ikke er enigt i reguleringsprocenten, må Folketingets flertal jo lave en anden. Det er alene et forslag, og vi behøver ikke her at diskutere, hvordan Finansministeriet og Budgetdepartementet vil klare de ting.

Det afgørende er, at hvis en ydelse ikke følger prisudviklingen, så sker der en regulering.

Birgith Mogensen (CD):

Da vor ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på CDs vegne sige, at vi finder dette lovforslag fornuftigt, og at vi betragter det som en naturlig opfølgning af det nye budgetteringsprincip for finansloven.

Forslaget berører mange ressortområder og dækker en lang række love, som jeg ikke ved denne lejlighed skal gå i detaljer med. Den erklærede hensigt med forslaget, nemlig at begrænse inflationen, er vi enige i, ligesom da vi i maj støttede ændringen af pristalsreguleringen af lønninger m.v.

Vi kan altså tilslutte os ministerens forslag.

Arne Bjerregaard (KRF):

Dette er et forslag, som Kristeligt Folkeparti gerne støtter, og som specielt jeg varmt støtter. Jeg har fremført mangfoldige gange op gennem 1970'erne, at de automatiske reguleringer var en af årsagerne til den manglende mulighed for økonomisk styring i dette samfund. Lad mig straks sige, at så vidt jeg forstår det, er der da stadig væk mulighed for at ændre de forskellige lovområder. Det kan man jo gøre, så tit man ønsker det; der er ingenting, der bremser for det i lovforslaget.